

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZERDEKÜ FÜGGETLEN UJSÁG.

Méjelen minden vasárnap.

Jellege: »Közdelem az igazságért!«

Előfizetési ár:
Egy évre 4 frt. Negyedévre 1 frt. — kr.
Fél évre 2 — Háveszám ára — „ 10 „

Felelős szerkesztő:
HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kis-Czell, Gyarmati-tér 76. szám Ide intézendők a lap szemlémi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Szerkesztővel értekezhetni: szerda, csütörtökön és pénteken.

Társadalmi bajok.

Szinte kellemetlenül fogok hozzá a sorok írásához, mert a társadalmi bajok themájáról írni nem új dolog és az ujságot olvasónak ujságingerét bizony alig elégíti ki.

Am a jó hírlapnak nemcsak az a feladata, hogy mindig a legújabb híreket hozza, hanem hogy le is vonja belőlük a tanulságokat, hogy emígyen hű tükrö legyen az életnek.

A társadalmi bajok kinforrása kiapadhatlan s e bajok eddigi orvoslói nemhogy javulást teremtettek, de sőt ellenkezőleg a megélhetés legegységibb követelményei napról napra nehezebben súlyosodnak a munkálkodók görnyedező hátára.

A társadalmi bajok orvoslása lesz az új század legsürgősebb feladata, mert hiába tagadnók: a tizenkilencedik század szem káprázató, csodálkozásba ejtő, soha előbb nem is sejtett vívmányai óriási-haladással vitték ugyan előbbre a tudományt, művészetet és a közélet minden ágát, de a megélhetési viszonyokat felette súlyosakká változtatták.

Talán nem szükséges ezt példákkal illusztrálni. Elég lesz a sok közül csak arra a körülményre utalni, hogy a gyári ipar föllandulásával mennyi munkáskéz vált feleslegessé. Ennek hatása alatt általában a

munkabérek csökkenése állott be, kellenél több lévén a rendelkezésre álló emberi munkaerő. Am ez a kisebbik baj, mert hiszen tudjuk, hogy egyes szakmákban a munkabér nem is csökkent, sőt van elvétve olyan szakma is, melyben a munkabér még jelentéktelenül emelkedett is. A nagyobb baj ott rejlik hogy az élelmiszerek és a legnékülözhetlenebb szükségleti cikkek folytonos és tartós drágulásával szemben a munkabérek megfelelően nem emelkedtek.

Ez már azután általános baj, oly annyira általános, hogy nemcsak a munkásokra, de az összes hivatalnokokra, iparosokra, kereskedőkre és számtalan más társadalmi tényezőre is kiterjed.

Amikor a modern társadalmi viszonyokról beszélünk, nagy tévedés tehát, ha az emberi munkaerőt egyszerűen a munkadíjhoz viszonyítjuk csak — tekintettel az évtizedekkel ezelőtt fizetett munkadíjakra — és nem vetünk arra ügyet, hogy a pénz értékéből általánosan vesztett, mert végső hatásában mindegy akár azt mondó, hogy amit évtizedekkel ezelőtt egy forintért kaptam, azért ma kettőt kell fizetnem, akár pedig azt mondom, hogy egy forintért ma csak félfannyit kaphatok, mint ezelőtt. Sőt minthogy a pénz csereszéköz, helyesebben fejezem ki magamat, ha azt mondom, hogy a pénz értékéből vesztett.

A pénz értékének csökkenése pedig a legnagyobb közgazdasági baj és valahányszor rá gondol a munkájából — nagyot sóhajt.

A tizenkilencedik glóriális énekei közé kellemetlenül vegyül ez a feljajdulás és a tudás közférősnak nem kis fejtörést okoz, hogy lehetne e feljajdulás alapját eliminálni.

Sokféle radikális és kevésbé radikális célzatu mozgalom indult meg a társadalom minden rétegéből, különösen munkáskörökből, mely e bajon segíteni akar. Amde egyetlen egy mozgalom sem olyan, hogy tőle a baj alapos orvoslását lehetne remélni. Egyrészt túlzó idealizmustól sugát, a praktikus életben kihivetetlenek mutatózó eszmék, melyek legfeljebb egyes csekélyebb könnyítések elérésére vezethetnek, jutnak bennök kifejezésre, másrészt évszázadokon át felépített társadalmi intézmények felforgatására irányuló törekvések késleltetik, sőt gyakran egészen el is rontják a segítés néhez munkáját.

Hogyan lehet az emberi munkaerő folytonos szaporodását a munka valóságos értékével összhangzásba hozni, az még ma rejtély es nincs, aki megmondhatná. Annyi azonban bizonyos, hogy az orvoslást a mai mozgalomnak egyikében sem fogjuk megtalálni, mert azt, nézetem szerint, csak egyben a humanizmu-ban kereshetjük.

TÁRCZA.

Ak.-ozelli zsidó hitközség multja.

Írta: K. J.

(Folytatás az vége.)

Az izr. hitközségek a hatóságok közreműködését ritkán, leginkább a hitk. adó behajtásánál vették igénybe. Vallási és szertartási tekintetben teljes függetlenség uralkodott, sőt ítélkedési joggal is felruháztattak, melyet főleg a papi ítélőszékek, ritkábban a hitközség bírái gyakorol

Frigyes osztr. herczeg is biztosította.

A kis-czelli hitközségben nem találjuk annak nyomát, hogy a magánfelek peres ügyeikben a papi székhöz fordultak volna jogorvoslásért, mi arra mutat, hogy nem voltak vallási scrupulusaik a világi törvényszék előtt való jogkeresés ellen.

A vidéki hitközségek több ízben fordultak a helyi hitközségekhez különböző ügyekben. Majd tanácsot kértek, majd közbenjárásért keresték fel, hol az alapszabályokra, hol pedig a községkezelési statutumokra volt szükség. Az előjárás mindig készséggel állott rendelkezésükre és ajánlotta fel szolgálatait.

A községi élet első éveiben a kisebb igényeknek megfelelően csekélyebb összegű közvetlen adót repartáltak, hogy intézményeiket fenntar

tarthassák. Azonban később, mikor a templom építés által és az igények növekedése folytán a kiadások jelentékenyen emelkedtek a tagok aldozatkészségét fokozottabb mértékben kellett igénybe venni.

A hitk számadásokról következtetve a tagok jelentékeny terheket viseltek, hogy vallási és kulturális intézményeiket fenntarthatassák. Míg 1870-ben cultus adó azimén 123 frt, congressusi költségek ezimén 85 frt 68 kr folyt be, az 1895 évben a bevétel már 4162 frt, 34 kr., a kiadás pedig 3552 frt 07 kral szerepel.

végrehajtó hivatalában egy a jzökönyvek vezetését, mint a számvitelt illetőleg a kéző rend uralkodott mindvégig. Maga az irattár nem egészen teljes, mert egyes aktak, jegyzetek a följegyzések és ez által némileg munkánnak a rovására is hiányzanak belőle.

A vallási szükségletek külső nyilvánításáról már a letelepülés első éveiben gondoskodva volt.

Mivel kezdetben a zsidó hívek száma a szomszéd községben nagyobb volt, mint Kis-Czellben, 1850-g N.-Dömölkön tartották a szombati és alkalmi istentiszteletet. Csak mikor a helyi zsidóság számára nézve annyira szaporodott, hogy N.-Dömölk lakóit túlhaladta, bérletük ki 1850-ben a volt postaépületet. De mivel az idők folyamán a fenti épület a felszaporodott hívők szá

mát a főünnepken már befogadni nem volt képes, az istentiszteletet később a mai »Korona« szálló nagyertermében tartották.

Később fölmerült a templomépítés eszméje, mely pénzügyi tekintetben sok nehézségbe ütközött ugyan, de a hívek anyagi és erkölcsi támogatása ezen akadályokat is dicseretes buzgósággal győzte le.

A zsinagóga felszentelése, illetőleg a zárkölételi ünnepély, melynek tartama alatt a zsidó üzletek zárva maradtak 1882. évi márcz. 31-én folyt le szokatlan fényvel a hatósági személyek jelenlétében. Mára a zsidó helyiség, melynek technikai részét Wimmer Lipót mérnök készítette, remeke az írásművészetnek. A felavató beszédet dr. Neumann Ede rabbijelőlt tartotta, ki a vallásos meggyőződés hangján fejtegette az egy Isten eszméjét, crnyedetlen munkásságra, a közjóért való fáradozásra és hazafiságra buzdítva híveit.

Az istentisztelet ügye az új zsinagógaiban gyökeres reformokon ment keresztül. A szertartás a jobb ízlés és műveltség szerint változott, a kultust az új kor szelleme irányította.

Ünnepélyesség és méltóság lakozott az Ur házában. Rendes énekkar szerveztetett zeneileg képzett kanterok vezetés alatt, mely körülmény, az istentiszteletek fényét fokozta és megszüldítta.

Nem abban a humanizmusban, melynek szive megesik a kolduson és odadob neki egy kis alamizsnát, de abban a humanizmusban, mely a legnemesebb intézeióktől vezéreltetve, méltányolja az emberi jogokat, melyeknek legelsője, hogy a földön megélhetes mindenkinék van jussa, aki dolgozik.

Az intézmények javításán kell dolgozni azoknak, akik embertársaikon segíteni akarnak. A kézi munkának nagyobb teret kell nyitni, hiszen ezen a földön még elég az ugar, sokkal több mint a művelt talaj. Akkor elfogjuk érni, hogy a föld bővebben fog nyújtani s az emberek könnyebben fognak megélni.

A csodás alkotások száma elég nagy már, álljunk meg kissé és gondoskodjunk arról is, hogy ez alkotások mellett éhen ne vesztünk.

Hadd következék a csodák százada után a humanizmus százada.

TANÜGY.

Jegyzőkönyv.

Mely fölvétetett a „Szombathely egyházmegyei rom. kath. tanító egyesület” „Kemenesaljai körének” 1899. évi október hó 26-án tartott rendes őszi gyűlésén.

Jelen voltak: Főispotelendő Baráthy János esperes ur, mint a kör egyházi elnöke, Pálincás Géza sághi, Sipőcz Benedek kis-czeelli és Kisfaludi Kálmán izsákfai plebános urak, mint a kör pártoló tagjai, továbbá a

A szent-egylet 1873-ban kezdte meg működését. Bevételei jelentékeny részét alkották a hitközség védelmeinek, úgy hogy rövid idő alatt lehetővé vált a temető helyének megvásárlása, annak fallal való körülvétele és halottas házzal való ellátása. Már 1872-ben azzal a kérelemmel fordult az előjáróság a magisztrátushoz, hogy a város tulajdonát képező birtokok egyikén megfelelő ár ellenében temető helyet jelölne ki számára, de kérelem megtagadott. A következő évben járványosjárván fellépett kolera, mely vidékünkön is nagyobb arányban követelte áldozatait, siettetve a temető ügyének lebonyolítását.

1874-ben alkuba bocsátkoztak a pannonhalmi főpáttal, ki a benczés-rend tulajdonát képező és a kath. temető mellett elterülő 494 □ ölnyi területet 120 frtért engedte át a hitközségnek temetőkezési czélokra.

A temetőhelynek ily jutányos áron való megszerzése dr. Hollósy Jusztinián dömölki apát ur jóakaró közbenjárásának volt köszönhető, ki a hitközség iránti jóindulatának nem egyszer adta tanujelét.

Az építkezési bizottság jelentése szerint az építés 2122 frt 21 krba került, mi eléggé bizonyítja az akkor még kisdéd község áldozatkészségét és vállalkozási szellemét.

A szent-egyletnek a hitközséghez való viszonya az elmúlt években, mint a hitközség és más rokon testület között való függés, mivel a jelzett egylet és a hitközség egymást kölcsönösen támogatták működésükben és céljaik elérésében. A hitközség fontos jogokat és kiváltságokat engedett át a szent-egyletnek, viszont ez bizonyos alárendeltséget vállalt el a hitközséggel szemben.

Az eddig röviden vázolt emlékek és események eléggé illusztrálják a hitközség tevékenységét; a létesített intézményekre búska öntudattal tekintet vissza, a jövő nemzedék erőt és lelkesedést meríthet belőle. Maculaynak, Angolország legjelesebb történetirójának igaz van, midőn azt mondja: „A zsidók jellemében minden meg van, ami, képezzé teszi őket a polgár legmagasabb kötelességeire.”

kör rendes tagjai, Kempf Antal pápóczy és Vissy Károly sebesi tanítók hiányával, kik elmaradásukat igazolták: vendégül Furán Vidor sághi osztálytanító.

Wiebogen Ferencz elnök megnyitó beszédében lelkes szavakkal buzdítja a kártársakat kitartó munkásságra. Figyelmezteti őket, hogy a tanító a szülőök helyettese s így sok esetben a szülői nevelés munkáját is kénytelen végezni. A nevelés egyik legfontosabb eszközü az imát és vallási gyakorlatokat tekintti és óhajtja, vajha minden szülő szóval és példával buzdítaná erre gyermekeit. Majd a „Tanítók háza” ügyében Kenyerés Károly kondorfai kártárs beszédére hívja fel a közgyűlés figyelmét és hatásos szavakkal szólítja fel őket a tömörülésre. Ezek után a gyűlést megnyitván, a jegyzőkönyv vezetésére Kováts Sándor sághi, hitelesítésére pedig Porpáczy Ferencz és Hettlinger József kis-czeelli tanítókat kérte fel. Egyben bejelenti, hogy Tauber Géza kis-czeelli tanító a pápai, Cseh Jókai sághi tanító pedig a sávo'yi iskolához választván meg, a körből eltávoztak. Új tagjait jelentkezett Hettlinger József kis-czeelli osztálytanító, kit a kör tagjának kártársi szeretetbe ajánl.

A megjelentett elnöki megnyitó beszéd után Hettlinger József kis-czeelli tanító tartott tanítványaival minta-anítást, ismertetve a különnevezőjú törtek egynevezőjüre hozását Alapos szakismerettel tartott előadásban egész könnyűséggel vezette a gyermekeket a tétel ismeretére, miért is a gyűlés jegyzőkönyvi köszönettel fejezte ki elismerését.

A múlt üléss jegyzőkönyve felolvasatván, helyben hagyatott és hitelesített. A tavaszi gyűlésről előleges igazolás nélkül hiányosok elmaradását a gyűlés igazolta.

Ezután Németh Gyula n. magasi tanító olvasta fel értekezését a következő tétellel: „Mily akadályok állanak a népoktatás ujjadans mi által háríthatók el?” — Értekező felolvasásán meglátszott, hogy szomorú tapasztalatok adták kezébe a tollat. A népoktatás akadályainál — igen heyesen — a tanszerek hiányát, a szülőök és iskolazárk rés-vétlenségét és a vallásihiányt hozta fel. Szép, tárgyilagos értekezéseért a gyűlés 11 kesen megjelenezte és köszönetét jegyzőkönyvbe vétetni határozta.

A pénztár teljesen rendben találtatott, mi Kiss János pénztárnokunk ügybuzgalma-ról tesz bizonytságot.

Következett a „Tanítók Háza” ügye. Itt élénk eszmecsere fejlődött ki a hozzájárulási öss-eg megállapítása körül. A közgyűlés végül azon indítványt fogadta el, hogy a Szombathely egyházmegyei tanítók legalább évi 4 koronával járuljanak hozzá A vitában Pálincás Géza sághi plebános ur is tevékeny részt vett s ezáltal is kimutatta a tanítók iránti rokonszenvét és jóakarását. A közgyűlés a kijelöltbizottságba kebeleből Kiss János pénztárnokot küldi ki s egyuttal megkéri, hogy minden e czélra adott összegzet vegyék fel és illetőségi helyére juttassa. Nevezett kártárs a megbízást igen szívesen elfogadta.

Többen panaszkodtak, hogy a közgyűlésre meghívó elnöki körlevelet nem kapják rendesen kézhez. Ennek orvoslására jó hívták az elnököt, hogy ezentul a gyűlést minden egyes taghoz utézett levelező lapon tudassa a kör tagjaival, az így fölmerült kiadásokat pedig a rendes évi bevételből számozza le.

Indítványozta továbbá Wiebogen Ferencz elnök, hogy a kártársak fokozottabb munkásságot fejtendő ki, ne csak a központi által kitűzött tetteket dolgozzák ki, hanem szabadon választott tetteket is és ezen dolgozatokat szerző a kör gyűlésein olvassák föl. — Az indítvány helyesléssel találkozott.

Miután a kör a tavaszi gyűlés helyeül

Pápóczyt kijelölte, egyéb tárgy hiányában a gyűlés bezaratott.

Nem hallgathatom itt még el, hogy ritka szép, példás összetartást tanúsítottak a kör tagjai gyűlés után is, amidőn — néhány kivételével — a „Korona” vendéglőbe társas ebédre gyűltek össze és ott pedagógiai és egyéb kérdések megvitatása közben az esti órákig maradtak együtt és távoztával mindegyik ös-inte-örömenék adott kifejezést a kártársi testvériség eme szép megnyíla-kozása fölött.

Kováts Sándor
a kör jegyzője.

HIREK.

— **Szíves tudomásul.** Hírlapunk felolós szerkesztője, mint azt már lapunk legutóbbi számában közöltük is, szerdától kezdve péntekig állandóan Kis-Czeleiben tartózkodik Értekezhetni vele hírlapunk irodájában (Gyarmathy-tér)

— **Kényszerregezés.** A vagyonbukott kis-czeelli takarékpénztár részvényeseivel holnap, azaz hétfőn, 6 óra lesz a végleges egyezkedése a szombathelyi „Mezőgazdasági Takaréki és Hitelbank”-nak a szombathelyi törvényesek előtt. Úgy vagyonk értesülve, hogy a részvényesek közül többen, kik eddig nem akarták a szombathelyi Hitelbank által felajánlott kvótát elfogadni, számolva a viszonyokkal s tekintve a bonyodalmas és hosszadalmas eljárást, hajlandók a felajánlott kvótát elfogadni. Mi hónapokkal eze-ott ily értelemben foglaltunk állást lapunkban a részvényesek jól felfogott érdekében s ma is csak azt ajánlhatjuk a részvényeseknek hogy a saját érdeki kívánja a mielőbbi gyors kiegyezést e szerencsétlen takarékpénztár ügyénél. Ne uljon fel senki egyesek ama biztatásának, hogy több is kerül még. Hiu ábránd az, fájdalom — ez idő szerint. Kis-Czell és vidéke közönsége érdekében selette kívánatos és óhajtható, hogy a végleges kiegyezés holnap befejezést nyerjen. Jól tudjuk, hogy bárkinek is nehezeze esik az általa megtakarított pénzét mások könnyelműsége folytán elveszíteni, de a megvaltozhatatlanba bele kell törőni s a jövőben bizoni.

— **Halálozás.** A következő gyászjelentést vettük: Barthodicszky Gyula nyzgy. kiriai bíró és neje szül. Orosz Emilia szülők, Barthodicszky Emil mint testvér, öz. Kováts Elekné született Barthodicszky Rozália, mint nagynénje, ugy má-guk, valamint az összes rokonság nevében fájdalomt szível jelenti szeretett fiuk, testvér és unokaöccsének rátki és sálamonfai Barthodicszky Gábor, Vasvármegye címzetes szolgabírójának f. 1899 évi október hó 31-én reggel 6 órakor, a halotti szentségek átjatos felvétele után hossz. szervenvedés következtében, életének 33 ik évében törént gyászos elhunytát. A megboldogult csütörtökön délután tették öröknyugalomra a külv. vathi sírkertbe a közönség nagy részvételével. Béke hamvaira! — A temetésre megjelent gyászoló közönség soraiból hiányzott a vármegye klldöttsége, mely mindenkinék feltűnt. Az elhunyt a vármegyénél hivatalt viselt, bár az utóbbi időben betegeskedése miatt lemondott a megyénél viselt állásáról, mindazonáltal illetet volna, ha a vármegye volt tisztviselőjének a temetésén képviseltette volna magát. Egyetlen törvényhatósági bizottsági tag volt a temetésen Reizig Alajos károni földbírtokos személyében, természetesen nem hivatalosan.

— **Kinevezés.** A vármegye főispánja Takács Sándor körömendi lakos, honvéd őrmester, Kis-Czell székhelylyel megyei utbiztossá nevezte ki.

— **Iskolai gyászünnepek Erzsébet napján.** Hidasz Körök szombathelyi megyés püspök legutóbbi körlevelében elrendelte, hogy a fennhatósága alá tartozó összes iskolákban folyó tanévtől kezdve november 19-én iskolai gyászünnepek tartassanak. Amennyiben pedig ez a nap vasárnapra, vagy bucsünnepre esik, a gyászünnepek a megelőző, vagy következő napon legyen.

— **Hirtelen elhunyt gépgyáros.** Mayer Ede szombathelyi gépgyáros, az ismert Mayer E. fia! gépgyáros czég egyik birtagja, hétfőn udvárban összerogyott és szívvelhűdés következtében nyomban meghalt. A megboldogult 49 évet élt. Halálát neje és három kis gyermeke, valamint nagyszámu rokonság gyászolja. Temetés, melyen részt vett Szombathely összes intelligentiája, szerdán ment végbe.

— **Halottak napja.** Szerdán este, a halottak napjának előestéjén a közönség tömegesen kereste fel a halottak birodalmát a temetőt. A

sírokon meggyújtották a gyertyák czeit és kísér-teties világításban lelényezett a közönség elhuny-t szereti sírhalma körül. A koszorúk egész hal-maza volt a sírokon.

— **A vásármegyei kultur-egyesület,** mint azt lapunk legutóbbi számában már jeleztük, a mult vasárnap tartotta meg alakuló gyűlését Szombathelyen, a vármegyéhez nagy természetben. A kultur-egyesület gyűlésén számosan vettek részt a hölgyek részéről is. A gyűlést dr. Károlyi Antal alispán, mint az előkészítő bizottság elnöke nyitotta meg nagy tetszéssel hallgatott beszéddel. A gyűlésen beszéltek még: Kárpáti Kelemen, dr. Gyöngyössi Tivadar, dr. Edelmán Sebő. A szónokok beszédét lelkes éljenzéssel fogadta a gyűlésen megjelent közönség. Jánossy Gabor fel-olvasva az alapszabályokat, mit a gyűlés egy-hanglag elfogadott, erre az elnök a „Vas-vármegyei Kultur-Egyesület”-et megalakítottak jelentette ki. Ezután megválasztották a tisztikart, mely a szervező bizottság kijelölése alapján a következők alakultak meg: Elnök: Gróf Batthyány Lajos orsz. képviselő. Alelnökök: Dr. Károlyi Antal. Ehen Gyula Titkár és muziumi igazgató: Kárpáti Kelemen. Ügyész: Rohrer Ödön, Péntá-táros: Dr. Grimm Károly. Központi könyvtár-kezelő: Horváth János. Számvizsgálók: Id. Grabler Sándor, D.utsch Tivadar és Mátyás Kriszta. Ezután meggyűlésen igazgató-választmányi tagot választotta, huszart Szombathelyről; huszart a vidékről Végezetül indítványok tárgyalása következett.

— **Az utcák világítása** végett általános a panasz a közönség körében. Nem elég, hogy gyatrán világítanak, hanem a lámpák nagy része már, 10—11 órakor pihenőre tér. Ugy monlják — hogy a lámpásokba oly kevés petróleumot öntenek, hogy a lámpa belek a nagy szomszjas miatt, lassu, de azért hallható hangon egy bizonyos osztrák nótát fütynök künjokban. Kis-Czellben sok idegen fordul meg éjjel is, bent a szállodákban hának meg s ha korá reggel a vgsutára kell menniök, a sötétben bandukolnak ki. Talán megtehette a város előjárósága annyit, hogy a vasutára vezető utcákat reggelig világítana. Tessék elhinni ez így járná. Ha pedig drágáják a petróleumot, valami utón-módon talán hozza lehetne jutni a közelünkben levő villam-világításához. Nem gondolhatott még ezen a magisztrátus? Tessék elhinni érdemes volna foglal-kozni e kérdéssel a városháznál.

— **Megbűntetett iparos tanoncok.** A kis-czelli járás főszolgabírája e héten hétfőn kbélul ötven jánosházai iparos-tanoncot és ezek mesé-reit süttötte kisebb nagyobb rendb'rsággal az iparos-tanonc iskola hanyag látogatása miatt.

— **Követésre méltó.** Mint a „Sümegek és Vidéke” czimú lapjársunkban olvassuk, Zala-Mihályfa község közönsége ez év tavaszán a köz-ség széles utcájak mindkétfelül gyümölcsfakkal ültette be. A fák igen szépen megeredtek meglo-bosodtak s pár év alatt Zala-Mihályfa község közönsége szép hasznát fogja látni követésre méltó tettének. Mindenesetre udvös dolgot cseleked-nének mindazon községek, melyek Zala-Mihályfa község példáját követnék. Mily rengeteg összeg pénz lehetne édes hazáknak e téren megmen-teni. Az okos stejer fuzfabat olt almát s hogy ebből nem csekély mennyiséget fogyasztunk el mi, azt tudja mindenki.

— **Országos vásár.** A legközelebbi orszá-gos vásár a kis-czelli járás területén folyó hó 15-én lesz jánosházán.

— **A városbíró** ur különös figyelmébe ajánl-juk az utcák és járdák tisztaságát. Az utcákat sok helyen vastagon fedi a szemét, ép ugy sok ház előtt a járdákra is nagyon rea férne egy kis tisztaság. Tessék intézkedni.

— **Új naptár.** Hirlapunk felelős szerkesz-tője kiadásában és szerkesztésében a napokban jelent meg egy új naptár „Somlyóvidéki Hirlap Naptára” czim alatt. A naptárban szentmártoni Darnay Kálmán sümegei jeles régészettől ferde-erdekes czikk jelent meg „Somlyó őstörténete” czim alatt. A naptár Kis-Czellben a jövő hé-t folyamán már kapható lesz Zsigmond István könyvkereskedésében. Ara 30 kr.

— **Hetivásárunk** e héten élénk, látogatott volt Gabonából szépen volt hozatal piacunkra, az árak azonban a mult heti árakhoz viszonyulva, métermázsánsáinkat átlag 20—40 krral hanyatlottak. Árak: buza 780 frtg, rozs 580 frtg, árpa 6.10 frtg, zab 5 — frtg, kukorica 540 frtg.

— **Sörraktár áthelyezés.** Hónig Sámuel sör-kereskedő eddig a Rosenberg házában volt sör-raktárát november hó 1-ével a Pick-féle házba helyezte. Erre vonatkozó hirdetését helyszüke miatt jövő számunkban közöljük.

— **Elgázolta a vonat** Sárváron hétfőn az ottani hercegi uradalom egyik bérését, amint az állomáshoz közel levő őrházánál el akart menni szekerével, ott érte a robogó vonat. A szekeret

teljesen összezúzta a locomotív, a béres súlyos sebckkel menekült életveszélyes helyzetéből.

— **Halálos szerencsétlenség.** Hajba János, a m. kir. államasutak kis-czelli állomásán alkalmazott munkás, mult vasárnap, hajnali 4 óraker két vaggon összekapcsolásánál a vagon tányérjai közé szorult s alig néhány perc múlva meghalt. A szerencsétlen nemrég került a vasutára munkás-nak, három hete, hogy nősült, fiatal özevgye gyászolja. Temetése hétfőn ment végbe általános részvétel mellett.

— **Tolvaj napszámosnó.** Krausz Bernát helybeli mézárós panaszt tett a csendőrségnél, hogy a nála alkalmazásban levő, naponként be-járó Tóth Rozália napszámosnó ez év folyamán apránként 63 frtot lopott ki a szobában levő pénzszekrényből. A csendőrség Krausz panaszáa folytán ez ügyben a nyomozást megejtette s megállapította, hogy Tóth Rozália napszámosnó folyó hó 2-án reggel 5 frtot, ezenkívül különböző napokon összesen 45 frt 90 kr. készpénzt lopott el Krausztól. Az enyves kezil napszámosnó egyik helybeli vaskereskedésben szekrényzárt vett s ennek a kulcsa összeillett Krausz szekrényzárjának kulcsával s a lopást ily módon követte el. A tolvaj napszámosnó beismerte tettét. A csendőrség bejelentette az esetet az illetékes büntető bíróságnak.

— **Illatszerek** rendkívül nagy választékban és a legfinomabb minőségben kaphatók: Gáspár Kálmánnal, Kis-Czell.

Eladó egy használt, de jókarban levő ta-karékűzhely. Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

— **A transvai háború** folytán: szünetel a munka az aranybányákban s így kevesebb a pénz, az éle: pedig folyton nehezebb, terhesebb. Nálunk az osztálysorsjáték sok pénzt hoz forga-lomba és sok ember nemcsak a maga, hanem egész családja életét megszabadította a nyomor-tól egy nagyobb nyeresémen által. Már többször emittettük is, hogy a szerencse sokaknak jövőt megvaltoztatta. Amint értesülünk, egy budapesti bankház eddig több mint két millió korona fizet-tett ki megbízásainak 100 000, 90, 80, 30 ezer koronás nyereséményekben. A most kezdődő osztály-sorsjátéknál olvasóink figyelmébe ajánljuk ezen czéget, mely szerencséjénél, szoliditásánál és meg-bizhatóságánál fogva amugy is nagy bizalomnak örvendő. Ez a czég Török A. és Tarsa bankháza Budapesten, mely a beérkező megbízásokat pon-tosan, gyorsan és megbízhatóan teljesíti. Az első osztályú sorsjegyek árai: 1/4 sorsjegy 6 forint, 1/2 sorsjegy 8 forint, 3/4 sorsjegy 1 frt 50 kr, 1 sorsjegy 75 kr. Sorsjegyek bevásárlásánál Török A. és Tarsa budapesti bankházat, Váci-körut 4/a, legmelegebben ajánljuk.

— **A gazdasági baromfitenyésztésre vonatkozó általános tudnivalók.** Utmutatás a baromfitenyésztőknek arra, hogy miképen lehet a baromfialományt nemcsepeti értékesebb tenni s a baromfitermékek után remélt jövedelmet az értékesítő szövetkezetek megalkotásával nagyobbítani. Irta: Hreblay Emil állattenyésztési m. kir. felügyelő, az „Baromfiak” cz. baromfitenyésztési szaklap szerkesztője Gödöllőn. Ara 1 korona, melynek beküldése ellenében a fizet bérmentve küldetik. A ki e kis munkát elolvassa, azonnal tisztában van hazai baromfikenyésztésünk mai állapotával s örömmel látja a jövőt melybeff hazai baromfitenyésztésünk felvirágzása bizton várható; t. i. ha a baromfitenyésztő közönség a fizetben adott praktikus tanácsokat meghallgatja és véghez is viszi. Azt pedig mindenkinek meg kell hallgatni, mert e nélkül egy tenyésztő sem boldogul. Ajánljuk e fizetet mint hazai szakirodal-munkában az egyetlen művet, mely e kérdést tár-gyalja és alaposan meg is világítja.

549.550/1899. végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 § a értelmében ezennel köz-hírré teszi, hogy a szombathelyi kir. tör-vényszék 1899. évi. 99119921 számú végzése következtében dr. Scheiber Zsigmond kis-czelli ügyvéd által képviselt Jánosháza vid. takarékpénztár javára, ifj. Szabó István és neje borgátai lakos ellen 226 frt 92 kr s jár. erejéig 1899. évi augusztus hó 20 án fog-anatosított kielégítési végrehajtás utján le-és felülfoglalt és 986 frt 25 kr-ra becsült 145 kereszt buza, 26 kereszt árpa, 130 kereszt rozsából álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a kis-czelli kir. járás-bíróság 1899. évi V. 325/337/4. sz. végzéseivel foly-

tán 226 frt 92 kr tőkekövetelés ennek 1899. évi augusztus hó 1 napjától járó 6% kama-tai, 1/5% váltó díj és eddig összesen 108 frt 76 krban bíróság már megállapított költsé-gek erejéig Borgátán leendő eszközzésére 1899. évi november hó 14-ik napjának d. e. g. órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándé-kozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingosá-gokat mások is le-és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §. érte-lmében ezek javára is elrendeltetik.

Kis-Czell, 1899. évi okt. hó 27.

VEGH KÁLMÁN, bír. vjhajtó.

303/189. végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezennel köz-hírré teszi, hogy a kis-czelli kir. járásbíró-ság 1898. évi S. p. I. 150. számú végzése következtében dr. Scheiber Zsigmond ügy-véd által képviselt Németh Márkus javára Kovács Sándor sági tanító ellen 50 frt 80 kr s jár. erejéig 1899. évi szept. hó 19-én fog-anatosított biztosítási végrehajtás utján le-és felülfoglalt és 648 frtra becsült bu-torok, 1 ló, 1 csikó, 1 húzó kocsi stből álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a kis-czelli kir. járás-bíróság 1898. évi V. 363/2. számú végzése folytán 50 frt 80 kr tőkekövetelés, ennek 1898. évi január hó 1 napjától járó 5% ka-matai, 1/5% váltó díj és ennek összesen 39 frt 12 krban bíróság már megállapított költsé-gek erejéig Alsó Ságón leendő eszközzésére 1899. november hó 13-ik napjának d. e. g. órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándé-kozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. § a értelmében készpénz-fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsá-ron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingosá-gokat mások is le-és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. érte-lmében ezek javára is elrendeltetik.

Kis-Czell, 1899. évi okt. hó 26-án.

VEGH KÁLMÁN, bír. vjhajtó.

Értesítés.

Tisztelettel hozom a n. é. közönség szíves tudomására, hogy több oldalról jött szíves felszólítás folytán helyben, Scheiber Bernát-féle házban

Fényképezési felvételeket

eszközök.

Ismerve a helybeli és vidéki közönség magasabb művészeti érzékét, biztosíthatom, hogy a legfokozottabb igényeit is kielégít-hetem.

Készítek felvételeket legfinomabb ki-vitelben, minden genrében; a fényképek pek kiünöden sikerült voltáért pedig kezes-séget vállalok.

Felvételek borus időben is eszkö-zítetnek.

A n. é. közönség szíves pártfogását kérve, vagyok kiváló tisztelettel

Hartmann Henrik,

fényképész, Bécsből.

